

Среща с ИРИНА ДИЧЕВА, лаборантка в Агрономическия факултет - Пловдив по времето на Дим. Димов. Януари 1973 г.

Съвместно с Дим. Димов работих през 1946 и 1947 год.

Силно впечатление ми направи поведението му на един Д Девети септември. Празнувахме. Той беше дошъл с копринена светла риза, която много го подмладяваше. Танцуваше не със колежките си, а със прислужничките, които бяха на възраст между 40 и 45 години. През цялата вечер водеше с тях увлекателни разговори. По-късно, след излизането на "Тютюн" си обяснихме това с факта, че те бяха бивши тютюноработнички. Вероятно ги е разпитвал, изучавал е психологията им.

Една моя позната, машинописка при нас тогава ми е разказвала, че Димов понякога я е викал да и диктува стихотворения - вероятно свои.

Друга позната от нашия персонал ми е казвала, че измежду книгата на Д. Димов и била попаднала една картичка, изпратена до него от някаква англичанка и изписана сямо с: "обичамте! Обичам те! Обичам те!....."

Събрал сведенията:

Ев. Иванов